

Oversigt over sager behandlet af HK' Klagenævn i perioden 1. maj 2017 – 30. april 2018

HK's Klagenævn har i perioden 1. maj 2017 – 30. april 2018 i alt behandlet 45 sager, heraf er 8 uafsluttede.

Af de 45 sager var 14 påbegyndt i en tidligere periode.

Sagerne er listet kronologisk og organisatorisk og indeholder HK afdeling/sektor/A-kasse, klageårsag og resultat.

Resultatet fordeler sig som følger:

Ingen kritik: 6

Hel eller delvis kritik: 6

Kritik, opfordring til kompensation: 2

Forlig: 4

Afvist og eller videresendt: 13

Henlagt/ frafaldet: 6

Uafsluttet: 8

I alt 37 sager fordelt på 12 mænd og 24 kvinder. 1 anonym.

Ingen sager angik flere medlemmer

Ordforklaring:

Ingen kritik: Klagenævnensformanden fandt ingen anledning til at kritisere sagsbehandlingen.

Hel eller delvis kritik: Klagenævnensformanden udtrykte kritik i dele af eller alle klagepunkterne.

Kritik, opfordring til kompensation: Sager hvor der udtales kritik, og hvor Klagenævnet opfordrer den påklagede part til at betale en kompensation til klageren for et økonomisk tab.

Forlig: Sager, hvor parterne har afgjort mellemværendet i mindelighed og uden Klagenævnets afgørelse.

Per-2015-62507 – Midt

Der var klaget over HK Midt's sagsbehandling i forbindelse med medlemmets opsigelse og arbejdsgivers konkurs, hvor hendes sag blev behandlet meget langsomt, samt at hun havde lidt et økonomisk tab på grund af sagsbehandlingen. Medlemmet gjorde gældende, at LG ikke burde kunne betragte overarbejdstimerne som afholdt i fritstillingsperioden, da hun var syg og ikke kunne varetage et arbejde.

På HK Midt's foranledning behandlede LG medlemmets sag igen og vurderede, om overarbejdstimerne kunne udbetales til hende, og LG fandt fortsat, at overarbejdstimerne skulle betragtes som afspadseret i opsigelsesperioden. HK Midt medgav, at medlemmets sag ikke var blevet behandlet hurtigt nok, og at den havde ligget stille i lange perioder, men afdelingen mente ikke, at sagsbehandlingen havde medført et økonomisk tab for medlemmet.

På baggrund af oplysningerne i sagen var det Klagenævnets vurdering, at medlemmet havde ret i, at sagsbehandlingen ikke havde levet op til HK's standard. Klagenævnet lagde navnlig vægt på, at man af sagen kunne se, at medlemmet sendte den ene mail efter den anden med en stadig mere desperat ordlyd uden at modtage et svar, og at medlemmet den 12. december 2014 oplystes om, at sagen var overdraget til JurKom, men at det imidlertid først skete den 20. marts 2015, efter at hun havde henvendt sig til en overordnet. Klagenævnet udtalte derfor sin alvorlige kritik af sagsbehandlingen.

Klagenævnet var opmærksomt på, at afdelingen både mundtligt og skriftligt havde medgivet dette og undskyldt forløbet over for medlemmet.

Med hensyn til påstanden om, at sagsbehandlingen havde medført et økonomisk tab for medlemmet, så var Klagenævnet enig med HK Midt i, at dette ikke er tilfældet. Klagenævnet lagde vægt på, at kravet vedrørende overarbejdstimerne var omtvistet af arbejdsgiveren. Det kunne naturligvis ikke udelukkes, at afdelingen havde opnået en forståelse med arbejdsgiver i løbet af de næste 4 måneder, hvis man var gået i gang med sagen med det samme, men det er imidlertid helt usikkert, hvad en sådan aftale/forlig var endt med – specielt i betragtning af arbejdsgivers meget negative holdning.

Det var medlemmet, som skulle løfte bevisbyrden for både beløbets størrelse, og at det kunne have været opgjort inden den 18. marts, hvor Farmors Café blev erklæret konkurs. Denne bevisbyrde havde medlemmet ikke løftet, og det måtte derfor antages, at overarbejdstimerne – selv med en mere effektiv indsats fra afdelingens side – under alle omstændigheder var indgået i konkurssagen, hvor LG efterfølgende traf afgørelse om, at LG ikke ville udbetale overarbejdstimerne, da disse kunne afspadseres i opsigelsesperioden. Klagenævnet udtalte derfor ikke sin kritik i anledning af dette punkt i klagen, og Klagenævnet opfordrede heller ikke HK Midt til at kompensere medlemmet økonomisk i den anledning.

PER-2015-65648 – Sjælland – Stat - JurKom

Der var klaget over det samlede forløb efter en yderst langstrakt sag, hvor medlemmet på sin arbejdsplads havde været udsat for mobning og sexchikane. Medlemmet fik i den forbindelse en arbejdsskade og endte med at blive opsagt.

Medlemmet følte ikke, at hun af hverken sin tillidsrepræsentant, afdelingen, sektoren eller JurKom havde fået den hjælp og behandling, som hun som medlem havde krav på i forbindelse med ovennævnte sager.

Der var tale om et meget langstrakt og yderst kompliceret sagsforløb, der endte med, at der blev indgået et forlig mellem HK og medlemmet, hvor hun fik udbetalt en compensation.

Sagen sluttede derfor uden afgørelse i Klagenævnet.

PER-2016-00789 – Sjælland – Privat

Der var klaget over, at HK Sjælland i en afgørelse havde skrevet, at man fandt, at afdelingen og HKA havde overholdt sin vejledningsforpligtigelse fuldt ud. Medlemmet mente, at HK havde ydet fejlagtig og mangelfuld vejledning i forbindelse med, om hun var berettiget til et seniorjob. En vejledning, som medlemmet mente, fratog hende muligheden for at disponere anderledes i forhold til sin ledighedsperiode, idet hun kun var 4,5 måneder fra at opnå retten til et seniorjob, da hun mistede retten til dagpenge.

HK Sjælland gjorde til klagen gældende, at afdelingen beklageligvis havde fremsendt et forkert standardbrev med oplysning om, at medlemmet opfyldte betingelserne for at søge et seniorjob, men at fejlen ikke ændrede ved, at der var mere end 5 år fra ophøret af dagpengeretten, til medlemmet kunne gå på efterløn. Afdelingen gjorde endvidere gældende, at det ikke af nogle notater i sagen fremgik, at medlemmet specifikt skulle være blevet vejledt om retten til seniorjob, men at hun havde deltaget i nogle møder, hvor der for det meste havde været en givet en generel orientering om arbejdsmarkedsydelsen og muligheden for et seniorjob, og der blev orienteret om, hvor på hjemmesiden Mit HK, der kunne findes relevante oplysninger om mulighederne for seniorjob. HK Sjælland gjorde derfor gældende, at afdelingen og HKA har overholdt sin vejledningsforpligtelse over for medlemmet.

Klagenævnet fandt, at det uden videre var klart, at medlemmet skulle kunne stole på det, når hun af HK/HKA modtog et brev om, at hun havde ret til at søge et seniorjob, og Klagenævnet udtalte derfor sin kritik af dette punkt.

Med hensyn til klagen over, at medlemmet også tidligere under forskellige møder var blevet fejlagtigt (og individuelt) rådgivet i månederne, før hun mistede sin ret til dagpenge, og at hun ville have haft mulighed for at disponere anderledes i forhold til sin ledighedsperiode, hvis hun var blevet vejledt korrekt, så var der ikke nogle notater og indførsler i journaler, der kunne støtte det synspunkt.

Klagenævnssekretariatet var fra HKA blevet oplyst om, at der på møderne blev givet generel vejledning om bl.a. arbejdsmarkedsydelse og seniorjob, ligesom HK Sjælland havde oplyst, at der på møderne orienteredes om Mit HK, hvor man også kunne finde oplysninger om seniorjobs, og Klagenævnet lagde derfor til grund, at medlemmet havde modtaget en generel vejledning om dette.

Ifølge HKA var det endvidere en helt fast praksis, at der skulle føres journalnotater, hvis der blev rådgivet individuelt og lavet aftaler med medlemmerne. Det kunne ikke ses i medlemmets plan for jobsøgning eller i andre notater, at hun med HK havde drøftet seniorjob. Først i notatet fra mødet den 23. oktober 2015 – efter hun havde modtaget brevet af 13. august – fremgik det, at hun vil søge et seniorjob i kommunen.

Klagenævnet kunne på den baggrund ikke anse det for godtgjort, at HK havde vejledt medlemmet individuelt om seniorjob, før udløbet af hendes dagpengeperiode, og Klagenævnet fandt derfor ikke grundlag for at udtale kritik af denne del af klagen.

Klagenævnet var endvidere opmærksomt på, at det var HKA's synspunkt, at HKA som a-kasse ikke havde pligt til - og aldrig ville vejlede et medlem om, at der kunne stoppes for udbetalingen af

ydelser i 4,5 måneder mod at opnå en eventuel ret til et senere seniorjob, da det ville være en spekulativ rådgivning på et meget usikkert grundlag, idet hensigten med systemet er at opnå arbejde.

PER-2016-02381 – AH – Hovedstaden – Handel – Afventer afgørelse

PER-2016-03744 – Midt – kommunal

Der var klaget over medlemmets kontingentbetaling. Medlemmet havde set på sin betalingsoversigt, at hun ud over fagforeningskontingent og præmie til forsikringer også betalte 10 kr. til sin lokale HK klub. Da hun ringede til HK for at få en forklaring på dette, oplyste HK, at det var fordi, hun var i job. Medlemmet var imidlertid gået på efterløn flere år tidligere.

Medlemmet fik samtidig oplyst, at hun havde betalt for meget i kontingent, fra hun overgik til efterløn, da hun havde været i fleksjob. Medlemmet fik så oplyst, at hun kunne få tilbagebetalt det for meget betalte kontingent for 3 måneder, men at man ikke kunne gå længere tilbage i forløbet.

Når HK tilbagebetalte kontingent for 3 måneder, mente medlemmet også, at HK indrømmede, at der var begået en fejl. Hun ville derfor ikke acceptere, at der kun blev tilbagebetalt for 3 måneder. Efter noget tid meddelte HK afdelingen, at man ikke i HK vidste, at medlemmet ikke længere arbejdede i Odense Kommune, og at hun selv havde pligt til at oplyse HK om, når ansættelsesforholdet ophørte.

Medlemmet gjorde gældende, at hun telefonisk oplyste HK om dette allerede i 2012, da hun meldte sig ud af fagforeningen.

HK Medlemsservice gjorde gældende, at medlemmet ikke havde meldt sig ud af HK i 2012, og at det slet ikke var muligt at melde sig ud af HK via telefonen, da det i henhold til § 4, stk. 9 i lovene for HK afdelinger skal foregå skriftligt. HK Medlemsservice skrev, at der ikke var nogen skriftlig henvendelse fra medlemmet i 2012, ligesom der ikke var sendt nogen bekræftelse eller lignende til hende, der skulle indikere, at hun blev meldt ud af HK i 2012. Medlemsservice bekræftede endvidere, at medlemmet i henhold til HK lovenes § 6, stk. 2 er forpligtet til at give afdelingen skriftlig besked om jobskifte samt ændringer i arbejdstiden.

Vedrørende muligheder for dispensation oplyste Medlemsservice, at HK som regeludsteder i helt særlige situationer - ud fra et forvaltningsretligt princip – havde mulighed for at dispensere fra sit eget regelsæt, selvom reglerne egentlig ikke hjemlede mulighed for dette. Denne dispensation kunne som udgangspunkt gives, hvis reglerne ramte utilsigtet, eller hvis der skønnedes at foreligge særlige omstændigheder, der talte for dette.

Der var fra centralt hold indstillet, at der i praksis ikke blev rettet eller reguleret i kontingenter, der lå længere tilbage end det indeværende skatteår. HK Midt havde i medlemmets situation skønnet og ageret på linje med denne indstilling. Da der ikke var noget, der talte for, at HK tidligere end i 2016 var blevet bekendt med, at medlemmet ikke længere var i ansættelse, så vurderede HK Medlemsservice, at der ikke forelå de særlige omstændigheder, der gjorde, at medlemmet kunne få

tilbagebetalt sit kontingent tidligere end 2016, da afdelingens skøn fulgte den praksis og de retningslinjer, der centralt var udstukket.

Som medlem af HK er man i henhold til lovenes § 3, stk. 3 selv pligtig til at gøre sig bekendt med de regler, som til enhver tid er gældende for medlemskabet.

Da der i HK forbundets love er en regel om, at udmeldelse kun kan ske skriftligt, og da medlemmet ikke skriftligt havde meldt sig ud af HK, var det Klagenævnets vurdering, at Klagenævnet ikke kunne tilsidesætte det skøn, der er udøvet af HK Midt, når afdelingen havde ageret i henhold til de retningslinjer, der var udstukket centralt fra HK/Danmark.

Klagenævnet udtalte derfor ikke kritik i anledning af klagen.

PER-2016-04420 – Midt – Handel

Der var klaget over, at medlemmet havde fået forkert rådgivning af 3 forskellige HK ansatte angående sine barselsrettigheder. Medlemmet havde ringet til HK for at høre om sine barselsrettigheder som medlem af HK/Handel, og hvordan reglerne skulle forstås med hensyn til de 5+3 uger, der var i forhold til overenskomsten.

Medlemmet klagede over, at hun fik oplyst, at hun havde ret til 14 uger efter fødslen + 8 uger med løn, og så havde hun yderligere 32 uger på barselsdagpenge. Senere har medlemmet endnu et spørgsmål, og hun ringede igen til HK. Her spurgte hun igen og fik samme svar fra HK om, at hun havde ret til 14+8+32 uger. Inden medlemmet kørte ud og afleverede sin barselsplan hos arbejdsgiveren, kørte hun personligt til HK og fik en medarbejder til at tjekke den. HK oplyste igen, at alt så rigtigt ud.

Da medlemmet efterfølgende skulle søge barselsdagpenge, da lønperioden slutter, kunne medlemmet se på sin opgørelse, at hun allerede havde brugt 8 ugers dagpenge. Pludselig stod medlemmet i den situation, at hun ikke kunne opfylde sin barselsplan, så hun enten skulle finde en anden institution til sin søn samt tage jobbet fra sin barselsvikar, eller hun skulle alternativt søge om en forlængelse af barselsorloven og gå voldsomt ned i indtægt.

HK Midt gjorde til klagen gældende, at der ved opringninger til MKC var fast logning på opkaldet, og at der ved opkald til HK Midts gruppenummer til det private fagområde ikke var tilføjet nogen automatisk log, men at medarbejderne var omfattet af HK interne pligt til efter en konkret vurdering at foretage notater eller alternativt opdatere opkaldet i JASS (journalssystemet).

HK afdelingen oplyste først, at man ikke havde registreret opkald vedrørende medlemmets barselsrettigheder før den 21. juni 2016. Afdelingen oplyste, at man omhyggeligt havde undersøgt både JASS og log'en, men medlemmet kunne med opkaldsliste dokumentere, at opkaldene havde fundet sted. Stillet over for medlemmets opkaldsliste fandt HK afdelingen opkaldet og konstaterede, at det ene opkald ifølge loggen handlede om faglig-barsel-overenskomstrettigheder. På de øvrige dage og tidspunkter fra medlemmets opkaldsliste var der ikke foretaget notater eller ført noget i JASS. Der var heller ikke foretaget et notat i anledning af medlemmets fremmøde.

Klagenævnet fandt det besynderligt, at HK afdelingen i første omgang – efter at have undersøgt sagen – nægtede, at samtalen i oktober 2015 overhovedet havde fundet sted. Klagenævnet udtalte, at det ikke burde være nødvendigt for medlemmerne at fremlægge opkaldslisten for at bevise eksistensen af samtaler, der var registreret af HK. Klagenævnet udtalte derfor sin kritik af afdelingens svar på klagen, og Klagenævnet henstillede, at HK afdelingen gav klageren en uforbeholden undskyldning for dette forhold.

Der var uenighed om rådgivningen i sagen, og der var påstand mod påstand, men Klagenævnet fandt, at medlemmet havde godtgjort, at hun i hvert fald to gange havde talt barsel med HK, og der var heller ingen grund til at betvivle, at hun havde henvendt sig og vist sin barselsplan frem. Samtidig lå det fast, at hun havde indrettet sig efter reglerne, som hun troede de var, og derfor stod med et stort problem, da det viste sig, at informationen havde været forkert.

Her overfor stod imidlertid, at det forekom Klagenævnet usandsynligt, at en medarbejder hos HK skulle have gengivet nogle helt faste regler så forkert. Der var tale om regler, som burde ligge på rygraden hos enhver HK-medarbejder, der beskæftigede sig med information til medlemmerne. Dette kunne tyde på, at medlemmet havde misforstået informationen fra medarbejderen d. 28/10. Imidlertid fremlægger medlemmet jo sagen for to yderligere medarbejdere. Klagenævnet fandt, at der formentlig var tale om en misforståelse ved den første samtale med HK i oktober, men hun henvendte sig 2 gange mere, uden at HK fangede misforståelsen. Som den professionelle part måtte ansvaret for misforståelsen efter Klagenævnets opfattelse især påhvile HK.

Klagenævnet fandt, at der var noget galt med HK's information, når et medlem kunne henvende sig 3 gange, og alligevel ende med en forkert forståelse af reglerne. Klagenævnet fandt derfor, at HK bar et ansvar for, at medlemmet endte med en forkert forståelse af reglerne – og dermed de gener af praktisk og økonomisk karakter, der var fremkaldt af misforståelsen, og Klagenævnet udtalte derfor sin kritik af HK's formidling af barselsreglerne i sagen.

Klagenævnet anbefalede, at HK fremover sendte en kort mail til medlemmet med angivelse af, hvad der var talt om. I dette tilfælde kunne barselsreglerne være beskrevet på et par linjer.

For så vidt angik kompensation til medlemmet for den forkerte information, lå det sådan, at Klagenævnet kun kunne opfordre til økonomisk kompensation, hvis medlemmet havde lidt et tab, og medlemmet havde ikke lidt et økonomisk tab i juridisk forstand. Hun havde ikke fået de penge, hun havde regnet med, og derfor følte det for hende som et tab, men det var altså ikke et tab i juridisk forstand, fordi medlemmet havde fået det, hun var berettiget til efter lovgivningen.

PER-2016-05271 – Syd – Kommunal

Der var klaget over HK's varetagelse af medlemmets interesser i forbindelse med opsigelsen fra den tidligere arbejdsplads, herunder hele sagsforløbet omkring den tjenstlige samtale.

Der var nærmere klaget over, at HK ikke påtalte de manglende mundtlige og skriftlige advarsler, som skulle være til stede, før man opsagde en funktionær med 21 års anciennitet, og at de ikke havde forfulgt, at kommunens egen personalepolitik ikke var overholdt. Medlemmet klagede også over, at HK ikke forelagde hendes opsigelse for afskedigelsesnævnet, og at hun ikke kunne få adgang til juridisk hjælp under forløbet.

HK Sydjylland gjorde til klagen gældende, at man ikke var enig i medlemmets opfattelse af forløbet, og at afdelingen havde brugt meget tid for at gøre det så godt som muligt for hende. Afdelingen vurderede allerede efter den første forhandling situationen som dystre, og medlemmet blev orienteret om sine muligheder, herunder muligheden for en fratrædelsesaftale.

HK Sydjylland gjorde gældende, at de har hele tiden afvist en fyreseddel på grund af samarbejdsvanskeligheder over for kommunen, men at det ikke var muligt at få medlemmet omplaceret i et andet HK job. Da det ikke kunne lykkes at få hende omplaceret i et andet job i kommunen, skaffede afdelingen i stedet en økonomisk godtgørelse på 20.000 kr. til medlemmet.

HK Sydjylland gjorde gældende, at medlemmet selv oplyste til afdelingsmedarbejderen, mens tillidsrepræsentanten var tilstede, at hun gerne ville omplaceres som pædagogmedhjælper, og at det var den aftale, afdelingen forsøgte at opnå til medlemmet. Afdelingen medgav, at fristen for indgivelse af sagen til afskedigelsesnævnet blev sprunget under forløbet.

Klagenævnet valgte at behandle klagepunkterne under et.

På baggrund af sagens oplysninger, og da HK Sydjylland medgav, at fristen for indbringelse af sagen for afskedigelsesnævnet blev sprunget, så der ikke var grund til at vurdere sagligheden af opsigelsen, så var det Klagenævnets vurdering, at sagsbehandlingen ikke i den situation havde været optimal i forhold til, hvad medlemmet kunne forvente af en professionel fagforening som HK, og Klagenævnet udtalte derfor sin kritik af dette.

Da fristen for indgivelse af sagen for afskedigelsesnævnet var sprunget, var der ikke længere noget tyngende incitament for kommunen til at tilbyde medlemmet et bedre forlig end 20.000 kr. Klagenævnet var opmærksomt på, at fristoverskridelsen hovedsageligt skyldtes, at HK Sydjylland i perioden i god tro havde arbejdet for at få medlemmet omplaceret i et pædagogmedhjælperjob og efterfølgende forsøgte at forhandle den bedst mulige godtgørelse hjem til hende.

HK/Kommunal havde til sagen oplyst, at man ved en **vundet** sag i afskedigelsesnævnet kunne forvente et godtgørelsesniveau på 1-3 måneders løn, og set i det lys var godtgørelsen på 20.000 kr., svarende til lige under en måneds løn, i underkanten.

Det måtte også tages i betragtning, at der ville være en vis procesrisiko i forhold til at tabe en sag om usaglig opsigelse, selvom medlemmet aldrig havde modtaget en formel advarsel under sine 21 års lange ansættelse. Da der imidlertid ikke kunne indgives et klageskrift, da fristen blev overskredet, så kunne dette ikke afprøves.

Det måtte også medtages i Klagenævnets vurdering, at medlemmet faktisk blev tilbudt en godtgørelse på 20.000 kr., hvis hun ville underskrive forliget, men at medlemmet ikke ville underskrive dette, da begrundelsen var "senioraftalen" og ikke usaglig afskedigelse. Det var imidlertid Klagenævnets vurdering, at det var mest sandsynligt, at medlemmet ved afskedigelsesnævnet ville opnå medhold i, at opsigelsen var usaglig, og at hun derfor ville blive tilkendt en godtgørelse på 1-3 måneders løn.

Klagenævnet opfordrede derfor HK Sydjylland til at betale medlemmet en kompensation på 1½ måneders løn.

På trods af ovennævnte kritik var det Klagenævnets vurdering, at HK Sydjylland med de bedste intentioner havde forsøgt at hjælpe medlemmet i både forhandlings- og opsigelsessituationen med kommunen.

PER-2016- 05838 – Syd - Privat - JurKom

Der var klaget over den hjælp, medlemmet modtog af HK i forbindelse med, at hun havde en konflikt med sin arbejdsplads om for meget udbetalt løn. Medlemmet havde indledningsvis været til et møde med sin arbejdsgiver med det håb, at han ville indgå et forlig, men arbejdsgiver ønskede en fuld tilbagebetaling af det for meget udbetalte.

Medlemmet udbad sig betænkningstid med henblik på at få sagen juridisk vurderet hos HK, og hun kontaktede herefter HK i Kolding, som igen kontaktede HK's juridiske afdeling telefonisk under mødet. HK/JurKoms holdning var klar. Medlemmet skulle ikke tilbagebetale pengene, da hun havde modtaget dem i god tro! Den sag ville HK gerne køre.

Der var senere lokale forligsdrøftelser om tilbagebetaling af 25 % af beløbet, men det endte resultatløst, hvilket ikke bekymrede medlemmet, da hun jo troede, at HK's vejledning stod til troende.

Medlemmet fik efterfølgende en varslings om, at hun gik ned i tid med 3 timer til 25 timer om ugen, og hun skulle acceptere en halvering af sit personlige løntillæg, og hvis hun ikke ville acceptere det, så ville det være at betragte som en opsigelse.

På et efterfølgende møde i HK Kolding fik medlemmet et chok, da JurKom nu pludselig anså sagens akter som for dårlige til at føre en sag, så man i stedet tilrådede et forlig med tilbagebetaling af 25 % af den for meget udbetalte løn. Medlemmet befandt sig så i den situation, at hun fra start kunne have landet et kompromis, hvor hun kunne have beholdt sit fulde personlige tillæg og timetal, og hvor hun så på grund af HK's vildledning og sjusk endte i en helt anden og uacceptabel situation.

Medlemmet havde aldrig tilbageholdt oplysninger af nogen art, så hvis sagen pludselig var mere kompliceret, så var det fordi, at Juridisk Afdeling havde forsømt at sætte sig ordentligt ind i sagen.

Medlemmet beregnede, at det kom til at koste hende 108.000 kr. + eventuelt yderligere 42.000 kr., og det beløb forventede hun kompenseres af HK.

HK Sydjylland bekræftede, at det var korrekt, at man fra afdelingens side på mødet ultimo februar 2016 kontaktede JurKom og fik oplyst, at du ikke skulle tilbagebetale beløbet, når det var modtaget i god tro. Først på et efterfølgende Skypemøde oplyste sektoren og JurKom, at de mente, at sagen burde forliges på de 25 procent tilbagebetaling.

Hele problematikken var opstået ved, at medlemmet ved en fejl havde indberettet dobbelt pensionsbidrag for sig selv og sin kollega, og med hensyn til nedsættelsen af timer og tillæg fremgik det, at medlemmets arbejdsgiver ville omstrukturere driften og outsource opgaverne vedrørende lønadministration og regnskab, og at det var grunden til, at hun blev varslet ned på 25 timer ugentligt, og hendes personlige tillæg skulle nedsættes til det halve. Ændringen blev varslet med medlemmets individuelle opsigelsesvarsel.

HK Sydjylland bemærkede efterfølgende, at klagesagen blev stillet i bero, fordi sektoren, HK/Privat indvilgede i at føre sagen om tilbagebetaling af den for meget udbetalte løn for medlemmet, og at hun i den forbindelse kontaktede afdelingen og oplyste, at lægerne alligevel gerne ville indgå forlig i sagen. HK Sydjylland forberedte herefter en forligstekst og modtog det underskrevne forlig tilbage. Det var uvist for HK Sydjylland, om medlemmet kunne have haft mulighed for at beholde sit oprindelige timeantal og personlige tillæg.

HK JurKom gjorde gældende, at JurKom modtog sagen til vurdering fra HK/Privat, og at sektoren i forbindelse med oversendelsen oplyste, at medlemmet uden tvivl havde handlet i god tro, men at hun som lønansvarlig på klinikken kunne risikere at ifalde ansvar. HK/Privat vurderede derfor, at et forlig var en god løsning på sagen.

HK JurKom vurderede, at medlemmet havde fået et meget fair forligstilbud, og at hun burde acceptere dette forligstilbud. JurKom vurderede dette ud fra, at der var begået en klar fejl, og at medlemmet i kraft af sin funktion som lønansvarlig formentlig burde have været opmærksom på dette tidligere. JurKom vurderede, at den ukorrekte overlevering fra en tidligere kollega ikke kunne fritage dig for et selvstændigt ansvar.

JurKom vurderede også, at den nye arbejdsgiver ikke stillede ublu krav, idet de kun fremsatte krav om tilbagebetaling af 25 % af det for meget betalte beløb samt betaling over en lang afdragsperiode. JurKom sammenholdt med andre lignende sager med lønmodtagere og konstaterede, at lønmodtagere efter praksis havde en særskilt forpligtelse til at kontrollere, at man modtager korrekt løn, og at kun få tidligere sager var faldet ud til lønmodtagernes fordel.

JurKom vurderede derfor, at medlemmets arbejdsgivere ved en retssag formentlig kunne opnå medhold i et væsentligt større tilbagebetalingskrav. Henset til ovenstående og til at sektoren havde oplyst, at medlemmet fortsat var i stillingen og forventes at blive i stillingen, så anbefalede JurKom derfor også, at forliget skulle tiltrædes.

JurKom blev først umiddelbart inden Skype-mødet opmærksom på, at der på et tidligere tidspunkt har været en telefonisk kontakt fra afdelingen til JurKom, og at der i den forbindelse blev givet en anden vurdering vedrørende tilbagebetalingsproblematikken og indgåelse af forlig. Med hensyn til den oprindelige telefoniske drøftelse mellem HK Sydjylland og HK JurKom, oplyser JurKom, at juristen, som oprindeligt talte med HK Sydjylland, godt kunne huske den telefoniske henvendelse, hvor der blev sparret om reglerne for tilbagebetaling af for meget udbetalt løn i en situation som medlemmets.

Juristen oplyste om rådgivningen, at han altid var meget forsigtig i sin rådgivning i sådanne situationer, da der som udgangspunkt skulle ske tilbagebetaling med mindre der forelå nogle konkrete omstændigheder, der talte imod dette, hvilket eksempelvis kunne være lønmodtagerens gode tro. JurKom oplyste videre, at det under samtalen blev oplyst, at arbejdsgiver havde erkendt, at der var sket en fejl, og at det var arbejdsgivers skyld.

På den baggrund vurderede juristen, at dette kunne bruges til at anfægte kravet om tilbagebetaling af lønnen. Det var på den baggrund JurKoms opfattelse, at JurKom havde udført sagsbehandling i overensstemmelse med god sagsbehandlingsskik, samt at den juridiske vurdering havde været korrekt og relevant i den konkrete situation.

JurKom oplyste endvidere, at JurKom var af den opfattelse, at telefonisk rådgivning, og i særdeleshed når en sag er på et meget tidligt stadie, og inden sagen er overdraget til JurKom, forventeligt har en mere generel og overordnet karakter, da der sjældent er fuldt overblik over – eller oplysning om de konkrete omstændigheder i sagen.

Det var Klagenævnets vurdering, at man som medlem altid skulle kunne stole på den vurdering og i dette tilfælde ganske klare melding fra HK om, at der ikke skulle ske tilbagebetaling i en situation som medlemmets, og Klagenævnet udtalte derfor sin kritik i anledning af denne del klagen.

Klagenævnet var enig i, at en telefonisk rådgivning på et meget tidligt stadie i en sag, og inden sagen er overdraget med alle akter til JurKom, kunne forventes at have en mere generel og overordnet karakter, men så måtte det være så meget desto vigtigere, at denne forudsætning for svaret fra HK – uanset om det kom fra afdelingen, sektoren eller JurKom - var klart kendelig for medlemmet.

Klagenævnet fandt derfor ikke, at JurKom i denne sag har handlet i overensstemmelse med god sagsbehandlingsskik, og Klagenævnet opfordrede derfor JurKom til at erkende dette og undskylde over for medlemmet.

Klagenævnet havde fuld forståelse for den ubehagelige situation, som den mangelfulde sagsbehandling havde bevirket. Ikke mindst måtte det være stressende med et dårligt klima medarbejderne imellem på så lille en arbejdsplads.

Men med hensyn til medlemmets forventning om, at HK skulle kompensere hende med 108.000 kr., som hun havde beregnet ville være sit økonomiske tab på grund af nedsættelsen af timer og personligt tillæg, så fandt Klagenævnet det ikke godtgjort, at denne nedsættelse skyldtes tvisten om tilbagebetalingen og dermed HK's rådgivning, og

Klagenævnet opfordrede derfor ikke HK til at kompensere medlemmet økonomisk i den anledning.

Klagenævnet lagde herved bl.a. lagt vægt på, at arbejdsgiveren valgte at outsource løn- og bogføringsopgaverne, hvorfor der skulle bruges færre timer til dette på klinikken.

PER- 2016-06457 – Sjælland – Handel - HKA

Der var klaget over, at medlemmet ikke havde modtaget rådgivning om fradrag af overskydende timer (over 37 timer) i sine A-kasse dagpenge, da han henvendte sig til HK i Slagelse for at høre nærmere om supplerende dagpenge. Medlemmet blev kun oplyst om, at han ikke ville modtage supplerende dagpenge, hvis han havde over 29,6 arbejdstimer, og at det derfor kunne derfor betale sig for ham at arbejde så meget som muligt i de uger.

HKA havde oplyst, at reglen om fradrag for overskydende timer ikke havde betydning for retten til supplerende dagpenge, og at reglen af samme årsag ikke fremgik i pjecen om supplerende dagpenge, ligesom oplysninger om denne regel heller ikke indgik i den almindelige information om supplerende dagpenge.

HKA gjorde endvidere gældende, at medlemmet med brev af 9. maj 2016 modtog pjecerne "Dine muligheder som ledig" og "Orientering om supplerende dagpenge", og at det fremgik af A-kassens

brev til medlemmet, at han havde pligt til at læse pjecen om sine muligheder som ledig. På side 26 i denne pjeces forklaredes reglen om overskydende timer – både opgørelse og fradrag heraf. Endelig gjorde HKA gældende, at arbejdsløshedsforsikring var en offentlig støttet ordning, der forsikrede mod tab af arbejde, og at der derfor ikke kunne opnås en yderligere udbetaling af ydelser ved at sammenlægge arbejdstimer i enkelte uger.

Det var på baggrund af ovenstående Klagenævnets vurdering, at medlemmet ikke var blevet fejl- eller mangelfuldt rådgivet ved henvendelsen til HK Sjælland, selvom det i det konkrete tilfælde kunne have forekommet ønskeligt, hvis man i HK havde husket medlemmet på reglen om overskydende timer. Klagenævnet udtalte derfor ikke sin kritik af rådgivningen.

PER-2016-08633 – Hovedstaden – Kommunal

Der var klaget over, at medlemmet ikke havde fået den hjælp af HK Kommunal Hovedstaden, som han mente at have krav på. Medlemmet oplyste, at han var påtænkt bortvist fra sit job i kommunen efter en enkeltstående fejl, hvorfor bortvisningen ville være helt urimelig og uden for proportioner. Han havde aldrig tidligere modtaget en irettesættelse, påtale eller advarsel fra jobbet. HK indgik en aftale i sagen, og på den baggrund mistede medlemmet to måneders løn. Han mente, at der både var sket en overtrædelse af forskelsbehandlingsloven og loven om tidsbegrænset ansættelse, og han havde aldrig fået lov til at få én af HK's jurister til at se på sin sag.

HK/Kommunal Hovedstaden oplyste, at sagen i HK startede ved, at medlemmet rettede henvendelse om, at han havde problemer med samarbejdet på jobbet, og der havde været et hændelsesforløb, der mandede ud i, at han var blevet sendt hjem fra sit arbejde. Der skulle afholdes en tjenstlig samtale, hvor ledelsen ønskede en drøftelse af manglende kvalitet i opgaveløsningen, medlemmets adfærd samt manglende loyalitet over for faglige anvisninger samt ledelsesmæssige udmeldinger.

Mødet, hvor også HK deltog, endte med, at ledelsen ville bortvise medlemmet, og HK forhandlede sig frem til, at man opretholdt en aftale med nogle fratrædelsesvilkår i stedet for bortvisningen. Medlemmet ender efter flere dages vurdering at acceptere aftalen, selvom han ikke er glad for den. Afdelingen mente, at man havde varetaget medlemmets interesser bedst muligt og havde minimeret hans tab så meget, som det kunne lade sig gøre under de givne omstændigheder.

Klagenævnet kunne uomtvistet lægge til grund, at kommunen både ved den tjenstlige samtale og efterfølgende ønskede at bortvise medlemmet, og Klagenævnet lagde på baggrund af sagens oplysninger også til grund, at HK Kommunal Hovedstaden på medlemmets vegne forhandlede sig frem til, at han ikke skulle bortvises, men i stedet blev opsagt, selvom det var med et kortere varsel, end han oprindeligt var tidsbegrænset ansat til.

Klagenævnet konstaterede, at HK i sagens natur ikke kunne tvinge kommunen til at tilbyde medlemmet et længere varsel i et forlig, end hvad kommunen var villig til.

Klagenævnet lagde også til grund, at medlemmet selv tiltrådte forliget med sin underskrift. Klagenævnet var opmærksomt på, at medlemmet efterfølgende oplyste, at han blev tvunget til at acceptere forliget. Da sagen blev forliget mellem medlemmet og kommunen, så blev det ikke aktuelt at tage stilling til, om en eventuel sag skulle have været ført.

Det var derfor Klagenævnets vurdering, at HK Kommunal Hovedstaden har varetaget medlemmets interesser bedst muligt, og Klagenævnet udtalte derfor ikke kritik af afdelingen i anledning af klagen.

Klagenævnet gav medlemmet medhold i, at det forekom at være en voldsom reaktion fra arbejdspladsen at sende ham hjem og indkalde til en tjenstlig samtale med henblik på opsigelse, når han aldrig havde fået en formel advarsel, men som sagen udviklede sig, fandt Klagenævnet, at HK Kommunal Hovedstaden havde opnået det bedste mulige resultat for medlemmet.

Klagenævnet kunne ikke ud fra oplysningerne i sagen anse det for godtgjort, at der var sket en overtrædelse af lov om tidsbegrænset ansættelse eller forskelsbehandlingsloven, som medlemmet mente.

PER-2017-01107 – Hovedstaden – Service

Der var klaget over, at medlemmet var blevet udmeldt af HK/Danmark, selvom hun aldrig havde bedt om dette. Problemet opstod i forbindelse med, at hun blev meldt over i en anden A-kasse, Medlemmet ville beholde sit medlemskab af fagforeningen HK.

Da medlemmet kontaktede HK Hovedstaden, fik hun oplyst, at det var normal procedure, at HK overflyttede fagforeningsmedlemskabet sammen med A-kasse medlemskabet. Dette gjorde sagsbehandlingen lettere i HK's IT-system. Klager mente ikke, at HK havde ret til at udmelde/overflytte hende mod sit ønske. Medlemmet ville derfor gerne have afgjort, om HK havde ret til at gøre sådan, når hun i øvrigt havde betalt sit kontingent.

HK Service Hovedstaden bemærkede, at man i afdelingen oplevede klagen som fuldt berettiget, og at man i afdelingen i øvrigt var rigtig kede af sagen. Først i forbindelse med klagen blev afdelingen klar over, at der tilsyneladende var opstået denne praksis, som man ikke bifaldt i afdelingen, og som efter afdelingens vurdering ikke var lovlig.

HK Service Hovedstaden oplyste, at denne praksis var besluttet administrativt uden nogen form for politisk involvering, og baggrunden for denne praksis var, at det var nemmere at håndtere, og at det var bedre medlemsservice, da de fleste, som meldte sig ud af A-kassen, i virkeligheden både ønskede at melde sig ud af A-kassen og fagforeningen, og at disse medlemmer så blev sure, når de efter udmeldelsen fik en opkrævning fra fagforeningen.

Det var Klagenævnets vurdering, at det ikke var berettiget, at medlemmet på grund af en administrativ praksis - uden at have bedt om det - blev meldt ud af fagforeningen HK/Danmark, når hun kun havde bedt om at blive meldt over i en anden A-kasse, og Klagenævnet udtalte derfor sin kritik af dette.

Klagenævnet lagde vægt på, at det ikke var som følge af en politisk beslutning i HK, at praksissen om denne automatiske udmeldelse var opstået.

PER-2017-01109 – Nordjylland – Handel

Der var klaget over, at HKA har lavet en tastefejl, der medførte, at udløbsdatoen på medlemmets dagpenge kom 1½ måned før den dato, som HKA tidligere havde skrevet til hende.

Medlemmet var utilfreds med, at der skulle gå næsten 1 måned, før denne fejl blev opdaget. Det var psykisk nedbrydende, og hun havde tidligere været syg af depression på grund af forholdene på arbejdspladsen.

HKA svarede, at man beklagede over for medlemmet, at HKA ved en fejl oplyste en fejlagtig dato for udløbet af dagpengeretten. HKA mente imidlertid ikke, at den fejlagtigt oplyste dato havde haft nogen betydning for medlemmets ret til forskellige forløb i Jobcenterets regi, og HKA berigtigede fejlen hurtigst muligt og oplyste medlemmet om den rigtige dato for dagpengerettens udløb inden udløbsdatoen, så hun havde haft mulighed for at indrette sig på dette.

Med hensyn til klagen over, at medlemmet fik fejlagtig besked om udløbsdatoen for sin dagpengeret, så var Klagenævnet enig med hende i, at man som medlem af HKA selvfølgelig skulle kunne regne med de oplysninger, man modtog fra HKA især om et så vigtigt emne som udløbet af dagpengeretten, og Klagenævnet udtalte derfor sin kritik af dette.

Klagenævnet var opmærksomt på, at medlemmet fra HKA fik besked om den rette slutdato, så snart HKA opdagede fejlen, og inden dagpengeretten var udløbet.

Klagenævnet udtrykte stor forståelse for, at det må have været en meget ubehagelig overraskelse og situation at komme i, men på baggrund af sagen oplysninger fandt Klagenævnet ikke, at den forkert angivne dato havde haft betydning for medlemmets forløb i Jobcenterets regi.

Per-2017-01388 – Sjælland – HKA

Der var klaget over, at medlemmet ikke af HKA havde modtaget rådgivning om, at hun skulle udfylde en "afsluttet uddannelse-blanket" senest 14 dage efter endt uddannelse. Dette medførte, at medlemmet under sin ledighed ikke fik den rigtige ydelse i dagpenge. Medlemmet var endvidere træt af, at HKA afmeldte hende fra jobcenteret i tide og utide, fordi der var rod i systemet.

Klagen blev herefter sendt til videre behandling i HK Medlemsservice, som svarede, at medlemmet var informeret om vigtigheden af dette, og at hun tilmed var blevet rykket angående 14-dages fristen.

Medlemmet blev bedt om at komme med sine bemærkninger til disse oplysninger, men hun vendte ikke tilbage.

Sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-01390 – Østjylland – Kommunal

Der var klaget over, at HK/Østjylland havde underskrevet en senioraftale på vegne af medlemmet, uden at afdelingen i forvejen havde kontaktet ham og drøftet aftalen og dens følger med ham, og

at medlemmet som følge af dette nu havde mistet retten til en fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærloven. Medlemmet vidste ikke, at man efter 17 års ansættelse havde krav på denne godtgørelse, når man blev opsagt af arbejdsgiveren.

Medlemmet gjorde gældende, at han ikke havde haft noget ønske om at fratræde sin stilling, men bare ønskede at holde fri hver fredag for egen regning. Han havde tidligere afvist et udkast fra arbejdsgiveren, fordi fratrædelse var en del af aftalen.

HK Østjylland gjorde gældende, at afdelingen som aftalepart havde fået senioraftalen til gennemsyn for at sikre, at de formelle krav til ordningen var overholdt. Senioraftalen blev godkendt i afdelingen, fordi den var i overensstemmelse med rammeaftalen og juridisk set var helt i orden. På visse punkter var aftalen endda bedre, end de aftaler afdelingen normalt så fra kommunerne.

Afdelingen gjorde endvidere gældende, at medlemmet ikke undervejs i forløbet med drøftelserne om senioraftalen havde opsøgt rådgivning fra afdelingen, og at man i afdelingen fejlagtigt antog, at han ønskede senioraftalen af helbredsmæssige årsager, da medlemmets hustru tidligere på året havde søgt rådgivning i afdelingen, da medlemmet havde fået konstateret forstadier til diabetes.

Afdelingen erkendte, at HK burde have kontaktet medlemmet, hvilket også var den normale procedure, og afdelingen beklagede dette. HK Østjylland undrede sig over, at medlemmet ikke selv anmodede om et møde inden aftalens underskrivelse. Aftalen ville under alle omstændigheder ikke have set anderledes ud, da kommunen ikke accepterede senioraftaler uden fratrædelsesdato. HK Østjylland mente derfor, at medlemmet ikke havde lidt et økonomisk tab, hvorfor der heller ikke var grundlag for nogen erstatning.

Det var Klagenævnet vurdering, at HK Østjylland burde have kontaktet medlemmet og rådgivet ham om aftalens konsekvenser i relation til fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a, og Klagenævnet udtalte derfor sin kritik af dette punkt.

Klagenævnet var opmærksomt på, at HK Østjylland på grund af forespørgslen fra hustruen tidligere på året antog, at det var på grund af helbredsproblemer, at medlemmet ønskede en senioraftale med fratrædelse.

Klagenævnet lagde til grund, at medlemmet ikke selv havde et ønske om at fratræde sin stilling, men at dette blot var en del af aftalen, men Klagenævnet konstaterede, at medlemmet desuagtet havde underskrevet og dermed accepteret aftalen, hvoraf det tydeligt fremgik, at han som en del af aftalen skulle fratræde sin stilling. Klagenævnet lagde endvidere til grund, at HK Østjylland som aftalepart fik aftalen til gennemsyn for at konstatere, om de formelle krav i rammeaftalen var overholdt. Klagenævnet udtalte derfor ikke sin kritik af, at HK Østjylland accepterede aftalen.

Klagenævnet fandt det imidlertid godt gjort, at medlemmet ikke vidste eller med rimelighed burde vide, at han ved en opsigelse fra sin arbejdsgiver efter 17 års ansættelse havde krav på en fratrædelsesgodtgørelse på 3 måneders løn. Klagenævnet var opmærksomt på, at HK Østjylland gjorde gældende, at der ikke var noget, der indikerede, at arbejdsgiver havde til hensigt at opsiges medlemmet, og at han derfor ikke havde lidt noget tab på grund af den manglende rådgivning, men

Klagenævnet fandt på den anden side heller ikke belæg for at vurdere, at medlemmet selv ville have opsagt sin stilling, hvis der ikke var indgået en senioraftale.

På grund af den manglende oplysning om frasigelsen af fratrædelsesgodtgørelsen, når medlemmet accepterede senioraftalen, så fandt Klagenævnet, at medlemmet derved blev frataget muligheden for på et tilstrækkeligt oplyst grundlag at vælge at blive i stillingen, indtil arbejdsgiver valgte at opsigte ham med den konsekvens, at han ville få udbetalt sin fratrædelsesgodtgørelse.

Klagenævnet vurderer derfor, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab på grund af den manglende rådgivning, og Klagenævnet opfordrede derfor HK Østjylland til at indbyde til et møde og få belyst, hvad medlemmet havde lidt af økonomisk tab i den anledning og erstatte ham for dette tab.

PER-2016-01487 – Østjylland - Handel

Der var klaget over, HK Østjyllands håndtering af medlemmets sag om skolepraktikker samt manglende udbetaling af løn og feriepenge. Med hensyn til afregning af løn og feriepenge var der gået så lang tid, at medlemmet var overgået til ressourceforløbsydelse, hvorfor der skete modregning af overtidsbetaling i ressourceforløbsydelsen, og medlemmet mente, at hun havde mistet mange penge, fordi HK Østjylland ikke havde haft styr på de formelle ting i forløbet.

HK Østjylland gjorde gældende, at en stor del af den lange sagsbehandlingstid skyldtes, at HK Østjylland havde beregnet medlemmets tilgodehavende ud fra hendes egne oplysninger, men at virksomheden var uenige i timeopgørelsen. HK Østjylland opdagede efterfølgende, at der var medtaget timer fra en virksomhedsforlagt undervisning i kravet, og disse timer skulle trækkes ud af opgørelsen igen.

Afdelingen gør gældende, at der herefter var en periode med løbende kontakt til ØB for at få bekræftet din overtidsopgørelse, så beregningerne kunne blive gennemgået på ny, men at dette desværre på grund af ferie hos både HK og ØB trak ud, og at man først efter sommerferien, da ØB havde talt med sin arbejdsgiverforening kunne beregne det korrekte krav.

HK Østjylland gjorde endvidere gældende, at man havde kritiseret skolen for ikke tilstrækkeligt klart at oplyse arbejdsgivere om, at SKP-elever ikke må indgå i den normale normering, og at skolen havde taget denne kritik til sig og havde indskærpet over for arbejdsgiverne, at SKP-elever skulle indgå overtalligt i bemanningen på arbejdspladsen. HK Østjylland havde også haft en samtale med skolen om medlemmets situation med ophævelse af uddannelsesaftalen, tilbagevenden til skolepraktik samt flere virksomhedsforlagte praktikker, og afdelingen havde på den baggrund vurderet, at skolen havde gjort, hvad der var muligt for at hjælpe medlemmet til at få færdiggjort din uddannelse.

Det var på baggrund af oplysningerne fra medlemmet og HK Østjylland Klagenævnets vurdering, at medlemmets forløb bestemt ikke havde været ideelt, hvilket Klagenævnet fandt meget uheldigt, men Klagenævnet fandt det alligevel tilstrækkeligt godtgjort, at HK Østjylland under forløbet havde gjort alt, hvad der var muligt for afdelingen, for at medlemmet kunne gennemføre og afslutte sin

uddannelse, og Klagenævnet fandt derfor ikke grundlag for at udtale kritik af afdelingen i anledning af klagen.

Klagenævnet var opmærksomt på, at medlemmets overarbejdsbetaling blev modregnet i ressourceydelsen, men konstaterede, at det var regler, som HK ikke har indflydelse på, og Klagenævnet fandt efter HK Østjyllands redegørelse for sagsbehandlingstiden ikke, at sagsbehandlingstiden efter omstændighederne havde været unødigt lang. Klagenævnet fandt på baggrund af oplysningerne i sagen det ikke godtgjort, at medlemmet på grund af HK Østjyllands behandling af sagen skulle have lidt et tab, og Klagenævnet opfordrede derfor ikke HK Østjylland til at betale medlemmet en kompensation i den anledning.

PER-2017-01685 – Hovedstaden – Privat

Der var klaget over medlemmets tidligere TR, som var tilknyttet HK Nordjylland, under en sag mod din tidligere arbejdsgiver ikke varetog medlemmets, men derimod den tidligere arbejdsgivers interesser. Der var endvidere klaget over, at HK Hovedstaden ikke har hjulpet medlemmet tilstrækkeligt i sagen.

TR havde tiltrådt en aftale om ændring af provisionsberegningen i virksomheden i slutningen af oktober 2016, mens HK Service Hovedstaden var ved at forhandle i medlemmets sag om manglende løn. Dansk Erhverv mødte medlemmets krav med dokumentation for, at TR havde godkendt og underskrevet et dokument, der medførte forringede vilkår for kundekonsulenter, fordi ændringerne gav arbejdsgiveren ret til at foretage ændringer med kort eller ingen varsel, hvilket igen medførte, at medlemmet tabte sin sag mod arbejdsgiveren og mistede 113.500 kr.

Afdelingen gjorde gældende, at aftalen om ændret provision blev indgået i november 2015 og blev præsenteret og varslet for medarbejderne på et møde den 25. november 2015. Ændringerne skulle træde i kraft den 1. januar 2016. Der blev fremsendt en mail til dokumentation af dette.

På baggrund af sagens oplysninger fandt Klagenævnet det godtgjort, at den af medlemmet påklagede TR ikke efter første møde i oktober 2016 – imod en aftale med HK Service Hovedstaden - havde indgået en ny aftale med virksomheden, der forringede medlemmets provisionsvilkår og dermed hans muligheder for at vinde den verserende sag mod den tidligere arbejdsgiver, og Klagenævnet udtalte derfor ikke kritik eller opfordrede afdelingen til at betale medlemmet en økonomisk kompensation i den anledning.

PER-2017-02438 – Nordjylland – Handel

Der var klaget over, at medlemmet ikke syntes, at hun havde fået en tilstrækkelig god hjælp af HK i en situation, hvor hun var blevet sygemeldt efter at være en del af en konflikt med to kolleger på sin arbejdsplads. HK foreslår et konfliktløsningsmøde, hvilket medlemmet accepterer. Kollegerne ønsker imidlertid ikke at deltage i et sådant møde, og arbejdsgiver beder derfor i stedet om en mulighedserklæring fra hendes læge.

Arbejdsgiver modtager denne, men medlemmet hører ikke noget til en løsning fra arbejdsgiver. HK afholder et møde med arbejdsgiveren, og medlemmet føler herefter, at HK's tillid til hende forsvinder, hvilket hun nævner for HK. Medlemmet er i løbende kontakt med HK, og der afholdes efter tre måneder, hvor der intet er sket, et møde, hvor medlemmet vælger at tage sin far med som bisidder. HK-medarbejderen opførte sig som en rasende og beskyldte medlemmet for at lyve og sagde, at medlemmet ikke kunne være bekendt at klage efter den hjælp, hun havde fået.

Klagenævnet kunne ikke behandle klagen, da afdelingen ikke havde behandlet den og truffet afgørelse, men klagen blev oversendt til behandling og afgørelsen i afdelingen.

HK Nordjylland behandlede herefter klagen og forklarede sin version af forløbet, og afdelingen mente ikke at man kunne have gjort mere i relation til sagen på jobbet, da det desværre ikke kunne lade sig gøre at løse samarbejdsproblemerne på arbejdspladsen. Med hensyn til møde i HK var der meget forskellige opfattelser af, hvordan det var forløbet, da både mødeafholderen og kollegerne på gangen havde den opfattelse, at det er medlemmet og hendes far, der var højrøstede. Den faglige chef i afdelingen blev orienteret om dette, allerede mens mødet var i gang.

HK Nordjylland fandt forløbet og medlemmets opfattelse af dette ærgerligt, og han indbød til at møde, så forløbet kunne blive talt igennem.

Klager fik svar fra afdelingen på sin klage, og hun var ikke enig og ikke tilfreds med forløbet, men hun ønskede ikke at opretholde sin klage, og hun ville melde sig ud af HK. Sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-02634 – Midtvest – Privat

Der var klaget over HK's vurdering og afgørelse i en sag om skriftlig advarsel og afskedigelse. Medlemmet var blevet opsagt på grund af sygefravær, og hun havde talt med en HK-medarbejder, som vurderede, at der ikke var mulighed for at føre en sag mod arbejdsgiver, selvom medlemmets sygdom hovedsageligt skyldtes indlæggelser og sygdom på grund af den lidelse, som hun havde fået sit fleksjob på grund af.

Efterfølgende løste HK Midtvest sagen, så medlemmet blev tilfreds, og hun ønskede herefter ikke at opretholde sin klage. Sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-02810 – Østjylland – Privat

Der var klaget over, at medlemmet endnu ikke havde fået dækket sin advokatregning af HK afdelingen, selvom HK havde givet ham tilsagn om dette tilbage i 2010, hvor medlemmet afholdt et møde i afdelingen med den faglige medarbejder og den daværende formand. Medlemmet havde fået en forkert rådgivning af HK afdelingen, og han havde så selv kontaktet en advokat, som hjalp ham med at skaffe et skyldigt beløb for overarbejde fra den tidligere arbejdsgiver.

På grund af nogle meget uheldige omstændigheder i afdelingen, blev beløbet på knapt 10.000 kr. aldrig udbetalt til medlemmet, og man kunne ikke i afdelingen finde noget om sagen i sine arkiver.

Klagenævnet havde ikke nogen forpligtelse til at behandle sagen, da den lå mere end et år tilbage, og medlemmet blev meddelt dette. Medlemmet fremsendte herefter klar dokumentation for sit krav, og på grund af de særlige omstændigheder rettede Klagenævnssekretariatet igen kontakt til afdelingen, som ville genvurdere sagen.

På baggrund af henvendelsen og den fremsendte dokumentation anerkendte afdelingen medlemmets krav. Afdelingen beklagede sagen, og medlemmet fik udbetalt 10.000 kr. Sagen blev derfor afsluttet i Klagenævnet uden afgørelse.

PER-2017-03253 – Hovedstaden – HKA

Der var klaget over, at klager var blevet slettet som medlem i A-kassen, selvom hun stadigvæk burde være gratismedlem som studerende.

HK Medlemsservice oplyste til sagen, at klager var optaget i A-kassen som studerende, og at uddannelsen skulle afsluttes d. 15. februar 2017. Dagen efter ville hun overgå som nyuddannet medlem, hvilket hun blev orienteret om i brev af 22. december 2016. Der skulle således betales kontingent fra den 16. februar 2017.

Medlemmet havde ikke oplyst til HKA, at uddannelsen allerede blev afsluttet den 20. januar, og at hun påbegyndte en ny uddannelse den 30. januar. Den 21. marts indsendte klager besked til HKA om, at hun var påbegyndt den nye uddannelse, men det skete på en forkert blanket, hvorfor den desværre blev fejlljournaliseret i HKA. Medlemmet havde igen ret til gratis medlemskab, men dog først fra ansøgningstidspunktet. Medlemmet modtog på grund af fejlregistreringen nogle for høje opkrævninger, og medlemmet betaler ikke disse.

Herefter går den lovbestede rykker- og sletteprocedure i gang, og medlemmet ender med at blive slettet på grund af manglende betaling af kontingent. Da den manglende betaling skyldes forkerte opkrævninger, blev sletningen annulleret. På grund af IT-udfordringer kunne man ikke tilrette medlemskabet, så man kunne opkræve det korrekte kontingent, og HK Medlemsservice opfordrede derfor medlemmet til at kontakte HK afdelingen med oplysningerne, så sagen kunne bringes i orden, når hun kunne registreres korrekt.

Klager mente ikke, at det var hendes fejl, at oplysningerne var sendt på en forkert blanket, da det var HK afdelingen, der havde vejledt hende om dette. Hun synes derfor, at det ville være fair, hvis hun fik gratis medlemskab fra den 1. marts.

HK Medlemsservice accepterede dette, og medlemmet fik gratis medlemskab fra 1. marts.

Klager ønskede herefter ikke at opretholde sin klage, og sagen blev afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-04554 - Østjylland – HKA

Der var klaget over, at medlemmet ikke af HKA havde modtaget den rette information og vejledning i forbindelse med, at hun skulle melde sig ledig på Jobnet.dk. Medlemmet var lige blevet opsagt fra sit arbejde, og hun var chokeret og ked af det, og hun mente, at hun skulle have haft mere hjælp af sin fagforening.

HKA svarede på klagen, at medlemmet havde været i kontakt med HKA flere gange, og der var telefonnotater til dokumentation af samtalerne. Medlemmet havde tidligere truffet afgørelse over for medlemmet om samme sag, og her blev sagen henlagt, da den manglende tilmelding til jobcenteret ikke havde haft betydning for udbetaling af dagpenge til medlemmet.

Klagenævnet udbad klagers bemærkninger til HKA's brev, og klager meldte sig i stedet ud af HK, så Klagenævnet ikke længere kunne behandle klagen. Sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-05181 - Midtvest – HKA

Der var klaget over, at medlemmets sag om dagpenge var gået i hårdknude. Klager oplyser, at han havde søgt rådgivning i HKA om, hvad hans muligheder var for at få dagpenge i Tyskland. Ifølge klager fik han oplyst, at det ikke var noget problem, da han bare "kunne tage hul på" sin gamle dagpengesag fra 2015. Medlemmet var på det tidspunkt stadigvæk i job i Danmark.

Klager oplyste, at han havde spurgt meget ind til, om der var noget forarbejde i form af udfyldelse af blanketter eller lignende, som han skulle sørge for, før han opsagde sit job. Klager oplyser, at han blev informeret om, at han blot skulle ringe på den første ledighedsdag.

Da klager så meldte sig ledig, fik han oplyst, at han skulle indsende en ledighedsblanket til HK og melde sig ledig på Jobnet.dk, og så ville han kun have ret til dagpenge i tre måneder. Der er tekniske problemer ved Jobnet.dk, så medlemmet kontakter jobcenteret i stedet, og her oplyses han om, at der ikke er grund til at tilmelde sig Jobnet.dk, da han jo skal søge jobs i Tyskland.

Da medlemmet så igen kontakter HKA, bliver han denne gang informeret om, at han ikke er berettiget til dagpenge i Tyskland. Han skulle i stedet have sendt en form for ansøgning for at være berettiget.

HKA oplyste til klagen, at medlemmet havde kontaktet HKA i marts 2017, og at han ifølge HKA's samtalenotat allerede der informeres om, at han så skal overflyttes til den tyske forsikringsordning, hvis han får arbejde. Han bliver også vejledt om reglerne og henvist til HK's pjecer om arbejde i udlandet. Ifølge reglerne er retten til dagpenge i en andet EØS-land betinget af, at man er tilmeldt som ledig og arbejdssøgende i Danmark 4 uger før afrejsen, og at man har søgt om ret til dagpenge i udlandet. Dette fremgår også af HK-pjecerne.

Ved samtalen i juni 2017 oplyser medlemmet, at søger arbejde i Tyskland, og at han muligvis allerede har fundet et. Han informeres herefter om, at han skal overflyttes til den tyske forsikringsordning, hvilket han er bekendt med, og han informeres om karantæne, da han selv opsiger sit arbejde, hvilket han også er indforstået med. Ved samtalen den 10. august bliver medlemmet bedt om straks at oprette sig på Jobnet.dk, og han informeres om betingelsen om 4

ugers ledighed før afrejsen. Ved samtalen den 17. august konstateres det, at medlemmet har misforstået rådgivningen. Han har ikke ageret som vejledt, og han har derfor ikke ret til dagpenge i Tyskland.

HKA mente på baggrund af forløbet, at medlemmet var korrekt rådgivet gennem hele forløbet, og selvom det var meget beklageligt, at han havde misforstået vejledningen, gav det ikke HKA grundlag for at træffe en anden afgørelse.

Klager vendte efter at brevet rykket ikke tilbage med bemærkninger til dette, og sagen blev afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-05371- Nordjylland – HKA

Der var klaget over, at medlemmets supplerende dagpenge var ophørt, uden at hun var blevet orienteret om dette ud over, at hun et halvt år tidligere havde modtaget et brev. Medlemmet havde nu ingen penge og kunne ikke betale sine regninger.

Medlemmet havde ikke klaget direkte til HKA, og Klagenævnet kunne derfor ikke behandle klagen, men oversendte den til videre behandling i A-kassen. Medlemmet blev informeret om, at hun ville kunne klage over A-kassens afgørelse, og sekretariatet havde en dialog med hende efter A-kassens afgørelse, men hun ønskede ikke at klage yderligere, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-04256 – Hovedstaden – HKA

Der var klaget over, at klager var blevet slettet som medlem i HKA.

Klager oplyste, at hun af en HK-medarbejder var blevet informeret om, at hun ikke behøvede at reagere på rykkere, og hun var utilfreds med, at det havde haft så drastiske konsekvenser (sletning), da hun ikke havde reageret på den tredje rykker. Klager oplyste, at tredje rykker i øvrigt aldrig var kommet frem med brev.

HK Medlemsservice oplyste til klagen, at reglerne om sletning af medlemmer i restance fremgik af arbejdsløshedsforsikringsloven, og at HKA ikke havde mulighed for at give henstand med betalingen. HKA havde oversendt klagen til Center for klager om arbejdsløshedsforsikring til videre behandling.

Klager vendte ikke tilbage til Klagenævnet med bemærkninger til dette, og sagen blev afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-05468 – Midtvest – Privat

Der var klaget over, at medlemmet i forbindelse med sin fratræden fra daværende arbejdsplads for mere end 10 år siden ikke havde modtaget den hjælp fra HK afdelingen, som der havde været brug for.

Medlemmet mente, at afdelingen skulle have forhandlet sig til en langt højere godtgørelse efter en anden lovgivning, og at HK skulle have sørget for, at godtgørelsen blev givet skattefrit. Medlemmet havde selv tiltrådt forliget.

Da sagen var afsluttet for så mange år siden, og da Klagenævnssekretariatet ikke umiddelbart vurderede, at der var noget at udsætte på sagsbehandlingen, blev medlemmet oplyst om, at Klagenævnet ikke ville behandle sagen, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-05468 – Midtvest – Privat

Der var klaget over, at Klagenævnet ikke ville behandle medlemmets klage over en mere end 10 år gammel sagsbehandling i en afdeling, at hele sagen ikke havde været oversendt til Klagenævnsformanden, og at medlemmet ikke modtog en decideret afgørelse fra Klagenævnsformanden, Professor Eva Smith.

Efter en del korrespondance mellem sekretariatet og medlemmet, modtog medlemmet en skriftlig afgørelse fra Klagenævnsformanden om, at sagen ikke ville blive behandlet i Klagenævnet, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-06619-JM- Hovedstaden – stat – afventer afgørelse

ANONYM – HKA

Der var klaget over, at medlemmet var meget ked af, at vedkommende ikke kunne finde et arbejde, og at det var ødelæggende for medlemmet, at man hele tiden skulle til møder i A-kassen og på jobcenteret. Medlemmet ville ikke være i et situation, hvor man var afhængig af en ydelse med udløbsdato for at forsørge sin familie.

På trods af alle møderne, tilmelding til HK's jobbørs og HK's mange forbindelser var det ikke muligt at finde et job, og medlemmet var meget i tvivl om, hvad man så egentlig gjorde for medlemmerne i HK og HKA.

Klagen blev oversendt til HKA og HK's næstformand til orientering, men det var ikke muligt at behandle klagen, da den var anonym, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-07495 - Sjælland- Privat - HKA

Der var klaget over, at medlemmet følte sig forkert vejledt af HK og HKA, idet hun havde betalt til HK's A-kasse hver måned i 11 år, selvom hun havde været i fleksjob siden 2006. Medlemmet oplyste, at hun havde talt med en afdelingsmedarbejder om nogle lønspørgsmål, da hun lige var kommet i fleksjob, og at hun seks år senere igen var i kontakt med HK i forbindelse med løn.

HK havde meddelt klager, at man ikke kunne have vejledt hende, før man i HK vidste, at hun var i fleksjob.

HKA og HK Sjælland havde ikke truffet en afgørelse over for medlemmet i anledning af hendes klage, og sagen blev derfor oversendt til videre behandling der, og medlemmet blev vejledt om, at hun kunne henvende sig til Klagenævnet, hvis hun ikke var tilfreds med HK Sjælland og HKA's afgørelse.

Klager vendte ikke tilbage, og sagen blev afsluttet uden afgørelse.

PER-2017-07651 – KHJ – Hovedstaden –privat – afventer afgørelse

PER-2017-08399- Hovedstaden – handel

Der var klaget over, at medlemmet havde modtaget dårlig rådgivning i HKA i forbindelse med, at han havde ringet og spurgt, om han ville være berettiget til dagpenge, hvis han opsagde sin elevplads. Medlemmet oplyste, at HKA svarede bekræftende, og medlemmet opsagde sin stilling. Efterfølgende blev han så oplyst om, at han alligevel ikke var dagpengeberettiget, og at han i stedet skulle søge kontanthjælp.

Klagen var ikke blevet behandlet af HKA, så Klagenævnet kunne ikke behandle den, hvilket medlemmet blev informeret om. Medlemmet blev oplyst om, at han ville kunne klage til Klagenævnet, når HKA havde truffet sin afgørelse. Klagen blev herefter sendt til videre behandling i HKA.

Klager har ikke henvendt sig til Klagenævnet efterfølgende, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-00679 – Hovedstaden – HKA

Der var klaget over, at HKA havde begået nogle fejl ved beregningen af medlemmets efterløn. Klager ville derfor gerne have sin efterløn efterreguleret.

Klager var ikke medlem af HK/Danmark, men kun HKA så Klagenævnet kunne ikke behandle klagen, hvilket medlemmet blev informeret om. Klagen blev herefter sendt til videre behandling i HKA.

Sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-00677 – Hovedstaden – HKA

Der var klaget over, at medlemmet ikke havde modtaget dagpenge, hvilket havde medført, at han hverken kunne betale regninger eller husleje. Medlemmet havde ikke tilmeldt sig Jobnet.dk, og han ville gerne vide, hvor i brevet fra HK det stod skrevet, at han skulle det.

Klagen var ikke blevet behandlet af HKA, så Klagenævnet kunne ikke behandle den, hvilket medlemmet blev informeret om. Medlemmet blev oplyst om, at han ville kunne klage til Klagenævnet, når HKA havde truffet sin afgørelse. Klagen blev herefter sendt til HKA til videre behandling.

Klager har ikke henvendt sig til Klagenævnet efterfølgende, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-01002 – Hovedstaden – service

Der var klaget over, at medlemmet ikke havde modtaget dagpenge, hvilket havde medført, at han hverken kunne betale regninger eller husleje. Medlemmet havde ikke tilmeldt sig Jobnet.dk, og han ville gerne vide, hvor i brevet fra HK det stod skrevet, at han skulle det.

Klagen var ikke blevet behandlet af HKA, så Klagenævnet kunne ikke behandle den, hvilket medlemmet blev informeret om. Medlemmet blev oplyst om, at han ville kunne klage til Klagenævnet, når HKA havde truffet sin afgørelse. Klagen blev herefter sendt til HKA til videre behandling.

Klager har ikke henvendt sig til Klagenævnet efterfølgende, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-01389 – ND – Syd – kommunal – **afventer afgørelse**

PER-2018-01780 – Hovedstaden – privat

Der var klaget over, at HK's håndtering og hjælp til medlemmet havde været dårlig, da hun havde været udsat for sexchikane. Medlemmet følte, at HK ikke bakkede op om hendes sag, da der ikke var nogle vidner.

Klagen var ikke blevet behandlet af HK Hovedstaden, så Klagenævnet kunne ikke behandle den, hvilket medlemmet blev informeret om. Medlemmet blev oplyst om, at hun ville kunne klage til Klagenævnet, når HKA havde truffet sin afgørelse. Klagen blev herefter sendt til videre behandling i HK Hovedstaden.

Klagenævnet er efterfølgende blevet oplyst om, at afdelingen og medlemmet i fællesskab har fundet en god løsning på en svær situation, hvorfor klagen blev frafaldet, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-01835 – Midt – kommunal – ikke medlem

Der var klaget over, at HKA ikke havde reageret, selvom klager to gange havde gjort indsigelse mod reguleringen af sin efterløn.

Klager var ikke medlem af HK/Danmark, men kun HKA så Klagenævnet kunne ikke behandle klagen, hvilket medlemmet blev informeret om. Klagen blev herefter sendt til videre behandling i HKA.

Sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-02159 – Hovedstaden – kommunal

Der var klaget over, at medlemmet af HKA ikke var blevet behandlet menneskeligt og med respekt. Klager beskrev nogle situationer, hvor HKA efter hans vurdering ikke havde ageret acceptabelt.

Klagen var ikke blevet behandlet af HKA, så Klagenævnet kunne ikke behandle den, hvilket medlemmet blev informeret om. Medlemmet blev oplyst om, at han ville kunne klage til Klagenævnet, når HKA havde truffet sin afgørelse. Klagen blev herefter sendt til HKA til videre behandling.

Klager er ikke efterfølgende vendt tilbage, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-01002 - Hovedstaden – service

Der var klaget over, at medlemmet ikke havde modtaget dagpenge, hvilket havde medført, at han hverken kunne betale regninger eller husleje. Medlemmet havde ikke tilmeldt sig Jobnet.dk, og han ville gerne vide, hvor i brevet fra HK det stod skrevet, at han skulle det.

Klagen var ikke blevet behandlet af HKA, så Klagenævnet kunne ikke behandle den, hvilket medlemmet blev informeret om. Medlemmet blev oplyst om, at han ville kunne klage til Klagenævnet, når HKA havde truffet sin afgørelse. Klagen blev herefter sendt til HKA til videre behandling.

Klager har ikke henvendt sig til Klagenævnet efterfølgende, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-02907 - Østjylland – Forsikring

Der var klaget over, at medlemmet ikke var omfattet af HK/ALKA's ulykkesforsikring. Medlemmet oplyste, at hun faktisk ad to omgange havde tilmeldt sig HK/ALKA's ulykkesforsikring, men i forbindelse med, at hun i 2017 brækkede sit håndled og ville melde det til forsikringen, kunne hun se, at hun alligevel ikke var omfattet af forsikringen. Det var på grund af HK's IT-problemer, at klager ikke blev registreret som omfattet af ulykkesforsikringen, og hun havde aldrig betalt præmie.

Klagen var ikke blevet behandlet af HK Forsikring, og medlemmet havde på grund af utilfredshed med HK's håndtering af problemet meldt sig ud af HK/Danmark, så Klagenævnet kunne ikke behandle klagen, hvilket medlemmet blev informeret om.

Klager forklarede, at hun jo netop havde meldt sig ud af HK på grund af sagen og spurgte, hvor hun så kunne få behandlet sin klage. Klagenævnet henviste til, at der var et klagenævn for forsikring, og at hun havde mulighed for at kontakte en advokat for hjælp til sagen.

Sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-02909 – Privat – Forsikring

Der var klaget over, at medlemmet på grund af sin alder ikke længere var omfattet af HK/ALKA's kritisk sygdomsforsikring. Hun oplyste, at hun af en HK-medarbejder var blevet informeret om, at hun bare skulle fortsætte med at betale et lille beløb på 56 kr. om måneden, og så ville hun fortsat være forsikret mod visse kritiske sygdomme. Nu havde medlemmet fået en sådan sygdom, og var alligevel ikke omfattet af forsikringen.

Klagen var ikke blevet behandlet af HK Forsikring, så Klagenævnet kunne ikke behandle klagen, hvilket medlemmet blev informeret om. Medlemmet blev oplyst om, at hun ville kunne klage til Klagenævnet, når HK Forsikring havde truffet sin afgørelse over for hende.

HK Forsikring har sendt en kopi af sin afgørelse til Klagenævnet, hvoraf det fremgår, at hun i 2014 modtog et brev fra HK om, at hun ikke kunne blive i forsikringsordningen, når hun fyldte 65 år, og at hun og HK-medarbejderen måtte have talt forbi hinanden, da det slet ikke er muligt at fortsætte i forsikringen, efter man er fyldt 65 år. HK Forsikring beklagede misforståelsen og gjorde samtidig opmærksom på, at medlemmet heller ikke havde betalt til forsikringen, siden 1. november 2014.

Klager har ikke henvendt sig til Klagenævnet efterfølgende, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.

PER-2018-02913 - Privat – Forsikring

Der var klaget over, at medlemmet ikke var omfattet af HK/ALKA's ulykkesforsikring. Medlemmet oplyste, at det var korrekt, at hun ved indmeldelsen fravalgte ulykkesforsikringen, men i 2015 skrev medlemmet til HK, at hun gerne ville have overflyttet sin forsikring til HK/ALKA. Medlemmet havde fra en HK-medarbejder modtaget en mail, som hun tolkede som om, at der nu var tegnet ulykkesforsikring i HK/ALKA. I 2017 var medlemmet udsat for en ulykke, og ville melde den til forsikringen, da hun så fik oplyst, at hun ikke var omfattet.

Klagen var ikke blevet behandlet af HK Forsikring, så Klagenævnet kunne ikke behandle den, hvilket medlemmet blev informeret om. Medlemmet blev oplyst om, at hun ville kunne klage til Klagenævnet, når HK Forsikring havde truffet sin afgørelse over for hende.

HK Forsikring har sendt en kopi af sin afgørelse til Klagenævnet, hvoraf det fremgår, at medlemmet i mailen fra oktober 2015 blev oplyst om, at hun skulle/kunne tilmelde sig HK/ALKA forsikringerne via MitHK, hvor hun skulle klikke på "medlemsfordele" og der læse og vælge, hvilke fordele hun ville tilmeldes. Medlemmet havde ikke gjort dette, og hun havde heller ikke betalt til forsikringen. HK Forsikring fastholdt derfor, at medlemmet ikke var omfattet af forsikringen.

Klager har ikke henvendt sig til Klagenævnet efterfølgende, og sagen blev derfor afsluttet uden afgørelse.